

17 Μαρτίου 2017

Ομιλία για τον Όσιο γέροντα Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη

/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Υπέρ-πληρωμένο από φιλάγιους πιστούς κατέστη το Αμφιθέατρο του Πνευματικού – Διοικητικού Κέντρου της Ιεράς Μητροπόλεως μας, την Τετάρτη 15 Μαρτίου το απόγευμα, στην 4η κατά σειρά πραγματοποιηθείσα ομιλία.

Η αθρόα προσέλευση των ευσεβών χριστιανών έδειξε για ακόμη μια φορά την απήχηση που βρήκε η πρωτοβουλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου στην πραγματοποίηση των εκδηλώσεων – ομιλιών που λαμβάνουν χώρα στο Αμφιθέατρο κάθε Τετάρτη για τους μήνες Φεβρουάριο και Μάρτιο, οι οποίες είναι αφιερωμένες σε: «Αγιασμένες Μορφές της Εποχής μας».

Η 4η ομιλία ήταν αφιερωμένη στον Άγιο της Φθιώτιδος, «τον δικό μας», όπως συνηθίζει να τον αποκαλεί ο Ποιμενάρχης, Όσιο Βησσαρίων τον Αγαθωνίτη.

Ενός γέροντος, σύγχρονου των Οσίων, Πορφυρίου, Παΐσιου, Φιλοθέου κ.α. και ο μοναδικός με αφθαρσία του σώματός του!

Ομιλητής ήταν ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγάθωνος, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Δαμασκηνός Ζαχαράκης.

Μετά την καθιερωμένη προσευχή, ο Σεβασμιώτατος προλόγισε τον άγιο Καθηγούμενο και τον εκάλεσε εις το βήμα για να παρουσιάσει την ομιλία του εις το παρευρισκόμενο κοινό και τους ακροατάς του Ραδιοφωνικού Σταθμού (89,4 fm), της Ιεράς Μητροπόλεως μας.

Προ της ομιλίας στην μεγάλη οθόνη έπαιξε ένα σύντομο βίντεο με την συνέντευξη του παγκοσμίως αναγνωρισμένου Ιατροδικαστού, αειμνήστου Πάνου Γιαμαρέλου προς τα μέσα μαζικής ενημέρωσεως, στην οποία ο αείμνηστος ιατροδικαστής εκθέτει τα όσα θαυμαστά έζησε κατά την εξέταση του αφθάρτου σκηνώματος του Οσίου Γέροντος Βησσαρίωνος.

Αμέσως μετά ο π. Δαμάσκησος ξεκίνησε την ομιλία του, στην οποία εξέθεσε πολλά άγνωστα περιστατικά από την οσιακή ζωή και την φιλανθρωπική δράση του π. Βησσαρίωνος, περιστατικά θαυμαστά που συνεχώς καταφθάνουν στην Ιερά Μονή από τα πέρατα της γης και δηλώνουν την αγιότητα του οσίου γέροντος.

Χαρακτηριστικά ο π. Δαμασκηνός ανέφερε:

«Στον μεγάλο εσπερινό της πανηγύρεως της ιεράς μονής μας, την 5η Αυγούστου 2015, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Νικόλαος, μιλώντας προς το πλήθος των προσκυνητών, αναφερόμενος και στον όσιο Γέροντα Βησσαρίωνα, μεταξύ των άλλων, είπε:

«Το μοναστήρι του Αγάθωνα, αδελφοί μου, έχει δύο μεγάλους πνευματικούς θησαυρούς: Ο ένας είναι η αγία εικόνα της Παναγίας, ο δεύτερος είναι το σεπτό και αλώβητο λείψανο του Γέροντος Βησσαρίωνος, το οποίο τώρα εικοσιπέντε χρόνια παραμένει όπως ήτο όταν εκοιμήθη και ενταφιάσθη και ο Θεός μας αποκάλυψε αυτό το «σημείον του ουρανού», όπως το χαρακτήρισε ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κυρός Χριστόδουλος, για να μας στηρίζει, για να μας οικοδομεί, για να μας δείχνει τον δρόμο του ευαγγελίου, τον δρόμο του καθήκοντος και της εφαρμογής των εντολών του Θεού.....»

«Σεβασμιώτατε,

Σεβαστοί Πατέρες καί αδελφοί μου χριστιανοί.

Ήλθα απόψε εδώ στο περικαλές αυτό Αμφιθέατρο του Πνευματικού-Διοικητικού Κέντρου της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, για να σας μιλήσω για τη ζωή και τη θαυμαστή πορεία ενός αγιασμένου ανθρώπου, του π. Βησσαρίωνα Κορκολιάκου, του Αγαθωνίτου, στον οποίον, όντως, εθαυμάστωσε ο Κύριος.

Θα προσπαθήσω, με τις μικρές μου δυνάμεις, να σας μιλήσω για τη ζωή ενός κληρικού της Εκκλησίας μας που ανάλωσε όλη του τη ζωή στη διακονία της εκκλησίας του Χριστού και των συνανθρώπων του.

Θέλω πρώτα από όλα, να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου τον Σεβασμιώτατο ποιμενάρχη μας, για την πνευματική αυτή ευκαιρία που έδωσε στην ελαχιστότητά μου να σας ομιλήσω απόψε για αυτόν τον αγιασμένο Γέροντα της μονής Αγάθωνος.

-Κάποτε, στο μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, που βρίσκεται στη Σουρωτή, ο π. Βησσαρίων ανταμώθηκε με τον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη. Παρότι ήταν η πρώτη φορά που έβλεπε ο ένας τον άλλον, αλληλοπροσφωνήθηκαν με τα ονόματά τους. Κάποια στιγμή, στη μεταξύ τους συζήτηση, ο π. Παΐσιος είπε στον π. Βησσαρίωνα: «Σε ζηλεύω, πατέρα Βησσαρίωνα».

Όταν έφυγαν από το μοναστήρι, και πήραν τον δρόμο του γυρισμού, ο π. Βησσαρίων είπε στον οδηγό που τον μετέφερε: «Άκουσες, παιδί μου, τι είπε ο π. Παΐσιος; Με ζηλεύει, είπε. Εμένα ζηλεύει; τα ζηλέψει από μένα τον ταλαίπωρο Βησσαρίωνα;»

Αυτά μας τα διηγηθηκε κάποιο πνευματικό του παιδί, που ήταν ο οδηγός που τον μετέφερε.

Ο π. Παΐσιος είναι πλέον Άγιος της Εκκλησίας μας.

Παγκόσμιος άμβωνας έγινε το κελλί του αγίου Παϊσίου, αλλά και παγκόσμια φωνή έγινε, με το θαύμα της αφθαρσίας, και η βραχνή φωνή του ταπεινού Βησσαρίωνα.

Εγώ, αδελφοί μου, δεν σας τα λέγω αυτά γιατί ανησυχώ για την αγιότητα του π. Βησσαρίωνα. Αυτή είναι δεδομένη από τον Θεό και, μάλιστα με τέτοιο τρόπο που κανένας, σώφρων άνθρωπος, δεν μπορεί να την αμφισβητήσει. Άγιος, και, μάλιστα ολόσωμος!

Ποιος άλλος τόπος αξιώθηκε να ζήσει, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια, τέτοια μεγάλη ευλογία;

Μέσα στο μοναστήρι του Οσίου Αγάθωνα, ο π. Βησσαρίων με τη σεμνότητά του και το ήθος του κέρδισε τις ψυχές όλων των συμμοναστών του γιατί ήταν, πραγματικά, μια ευλογημένη πνευματική μορφή.

Το σώμα του ήταν ασκητικό, περιβεβλημένο με το φτωχικό του ράσο. Το πρόσωπο του έλαμπε. Ακτινοβολούσε τη λαμπρότητα της ευλογημένης ψυχής του.

Όλη τη μέρα, τα χείλη του ψέλλιζαν λόγια προσευχής, χωρίς σταματημό, είτε στεκόταν μπροστά στο καθολικό, για να υποδεχθεί τους προσκυνητές, είτε στεκόταν μπροστά στην Παναγία την Αγάθωνη, στον Όσιο Αγάθωνα και στις άλλες εικόνες που κοσμούν και αγιάζουν το Καθολικό της μονής μας.

Πολλές φορές, ακούγαμε τον Παππούλη μέσα στο καθολικό της μονής να κουβεντιάζει με κάποιον. Μπαίναμε να δούμε με ποιον κουβεντιάζει και δεν βλέπαμε κανέναν. Με την Παναγία κουβέντιαζε; Με τον Άγιο Αγάθωνα;

Ωρες πολλές προσευχόταν μπροστά στις άγιες εικόνες και το βράδυ συνέχιζε στο κελλί του, το οποίο, πολλές φορές, ευωδίαζε! Ευωδία, που την ένοιωθε όποιος περνούσε από εκεί.

Ήταν ο μεγάλος πτωχός που πλούτισε πολλούς. Λίγοι άνθρωποι σ' αυτό τον κόσμο έφτασαν στο ύψος της δικής του ελεημοσύνης και φιλανθρωπίας.

Τόσα χρόνια πέρασαν και δεν μπορεί «να χωρέσει ο νούς μου» τη μεγάλη του ελεημοσύνη. Αναμφίβολα βρίσκεται στη χορεία των Αγίων της ελεημοσύνης και δίκαια τον ονόμασαν « άγιον των πτωχών! »

Στην συνέχεια ο π. Δαμασκηνός εξιστόρησε το γεγονός της εκταφής, της ευρέσεως του αφθάρτου σκηνώματος του οσίου γέροντος και ένα περιστατικό που συνέβη κατά την εξέταση του ιερού σκηνώματος από τον αείμνηστο Ιατροδικαστή Πάνο Γιαμαρέλο.

«Κατά την διαδικασία εξετάσεως του σκηνώματος, αυτό που μας άφησε όλους άφωνους και πιο πολύ τον πεπειραμένο ιατροδικαστή, ήταν το εξής θαυμαστό γεγονός.

Όταν επιχείρησε να πάρει το μικρό Ευαγγέλιο από τα χέρια του Παπούλη για να ελέγξει αν και πόσο φθάρθηκε από το χρόνο, ο Γέροντας δεν του το έδινε. Ο ιατροδικαστής, το τράβηξε δυο τρεις φορές επίμονα χωρίς αποτέλεσμα.

Και τότε είπε: «Θεέ μου τι είναι αυτό που ζω; Τέτοιο φαινόμενο δεν έχω ξαναδεί στα πενήντα χρόνια της ιατροδικαστικής μου καριέρας! Άνθρωπος πεθαμένος 15 χρόνια, τώρα, να κρατάει σφιχτά στα χέρια του το Ευαγγέλιο και να μην μπορώ να του το πάρω; Αυτό για μένα είναι πρωτοφανές και συνάμα ανεξήγητο γεγονός».

Και αμέσως είπε στον Παπούλη: «Δος το μου, πάτερ, να το δω και θα σου το δώσω πάλι».

Τότε, χριστιανοί μου, είδαμε το χέρι του Γέροντα να χαλαρώνει και να αφήνει το ευαγγέλιο στα χέρια του ιατροδικαστού, ο οποίος συγκλονισμένος έκανε το σταυρό του.

Αφού ξεφύλλισε το ευαγγέλιο, και το βρήκε σχεδόν καινούργιο, χωρίς καμμία φθορά, το έβαλε πάλι στο χέρι του Παπούλη, ο οποίος, το είδαμε με τα μάτια μας, το έσφιξε πάλι στη παλάμη του και έτσι εξακολουθεί να το κρατάει μέχρι σήμερα».

Κλείνοντας την ομιλία του ο π. Δαμασκηνός ανέφερε:

«Χριστιανοί μου,

Πριν τελειώσω την ομιλία μου, αισθάνομαι την ανάγκη να σταθώ λίγο στην ευλογημένη στάση που τήρησε ο Μητροπολίτης μας, απέναντι σε αυτό το θαυμαστό γεγονός.

Η ταπεινότητά μου και οι πατέρες της μονής, από την πρώτη στιγμή, καλέσαμε τον Μητροπολίτη μας και τον παρακαλέσαμε να αναλάβει αυτός, τον χειρισμό αυτής της ιερής υποθέσεως.

Ο Δεσπότης μας ανταποκρινόμενος, στο ταπεινό μας κάλεσμα, ήλθε γρήγορα κοντά μας και σήκωσε αυτός στους ώμους του το ασήκωτο, για εμάς, φορτίο.

Ως χαρισματικός άνθρωπος που είναι, χειρίστηκε το μεγάλο αυτό γεγονός, με γεροντική σοφία, σύνεση και σωφροσύνη, και απέσπασε γι' αυτό, από όλους τους χριστιανούς, τον δίκαιο επαινώ!

Την ώρα που εσείετο κυριολεκτικά ολόκληρη η χώρα, από τον θόρυβο των Μ.Μ.Ε., ήλθε κοντά μας και μας στήριξε, τόσο εμάς τους μοναχούς, όσο και τους χριστιανούς, που με δέος και αγωνία παρακολουθούσαν, από τις τηλεοράσεις, τα

εν τη μονή μας συμβαίνοντα.

Αυτό, εξάλλου, μας διδάσκει και ο Απόστολος των Εθνών, Παύλος, στην προς Εβραίους επιστολή του λέγοντας: «Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέεικετε • αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες...»

Μόνο τότε υπερνικούμε με ασφάλεια τα πολλά εμπόδια που πολλές φορές αντιμετωπίζουμε στην άσκηση των ιερατικών μας καθηκόντων.

Ο Μητροπολίτης μας, αφού μας έδωσε τις σοφές του οδηγίες, και αντιμετώπισε τις πολλές προκλήσεις των ενοχληθέντων από το θαύμα, πήγε στην Ιερά Σύνοδο και από κοντά ενημέρωσε τους Ιεράρχες της εκκλησίας μας για τα συμβαίνοντα στη μονή Αγάθωνος, υποβάλλοντας παράλληλα αρμοδίως και την εμπεριστατωμένη σχετική έκθεση του.

Αποτέλεσμα των άριστων αυτών χειρισμών του, ήταν να επιτύχει απόφασιν της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, σύμφωνα με την οποία, η αφθαρσία του σκηνώματος του Γέροντα Βησσαρίωνα, ονομάστηκε «Σημείον του Ουρανού!»

Σεβασμιώτατε,

θέλω να μου επιτρέψετε να κλείσω την ταπεινή μου ομιλία, με τα λόγια του Γέροντα Βησσαρίωνα, που ο ίδιος έγραψε σε ένα πνευματικό του παιδί κατά την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής του έτους 1984:

«Αγαπητό μου παιδί, έρχονται εορτές άγιες. Να κάνετε μία καλή προσπάθεια διά να πάτε καθαροί στο Άγιον Ποτήριον. Τις άγιες ημέρες να είστε πάντα έτοιμοι για την εκκλησίαν και την σωτηρίαν της ψυχής μας. Το τέλος εγγίζει και είμεθα όλοι μακράν από τον Κύριον. Μας έχει απορροφήσει η ύλη και ξεχάσαμε τον Δημιουργό μας και τον προορισμόν μας.

Είθε ο Κύριος να είναι μαζί μας».

Καλό Πάσχα! Σας ευχαριστώ».

Ο Ποιμενάρχης, κλείνοντας την ομιλία, εμφανώς και βαθύτατα συγκινημένος ευχαρίστησε τον π. Δαμασκηνό και απευθυνόμενος προς τους πιστούς, είπε:

«Είμαι βέβαιος, ότι αισθανθήκατε την αγαλλίαση που εκπέμπεται από την μορφή του αγιασμένου, ταπεινού και ελεήμονος π. Βησσαρίωνος, του δικού μας αγίου.

Το γεγονός της αφθαρσίας του ιερού του λειψάνου εσφράγησε την Ιστορία της Ιεράς Μητροπόλεως μας και της Ιεράς Μονής Αγάθωνος,

Δοξάζω και ευχαριστώ τον Θεό που με αξίωσε στην αρχιερατία μου να ζήσω αυτό το μεγάλο θαύμα. Διαχειριστήκαμε το θέμα με ευλάβεια και ευθύνη.

Εφέτος που είμαι συνοδικός Μητροπολίτης και με την ιδιότητα του Αντιπροέδρου της Δ.Ι.Σ., σας αποκαλύπτω πως με προτρέπουν να τελειώσουμε το θέμα με τον π. Βησσαρίωνα και να προχωρήσουμε στα της αγιακατατάξεως του.

Σας λέγω ότι απεφάσισα να περιμένουμε ειδοποίηση από τον Θεό. Να μας στείλει σήμα ο Θεός, όπως συνέβη και με την ανακομιδή του ιερού σκηνώματος του, την οποία όπως πολύ καλά γνωρίζετε δεν την επιδιώξαμε.

Ξέρει ο Θεός πότε μιλάει και πότε αποκαλύπτει την αγάπη του.

Ο Γέροντας Βησσαρίων είναι άγιος στη συνείδηση της Εκκλησίας και στις καρδιές των πιστών. Να έχουμε την ευχή του.

Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν».

Στην εκδήλωση παρέστη επίσης και ο Προηγούμενος της Ιεράς Μονής Προυσού,

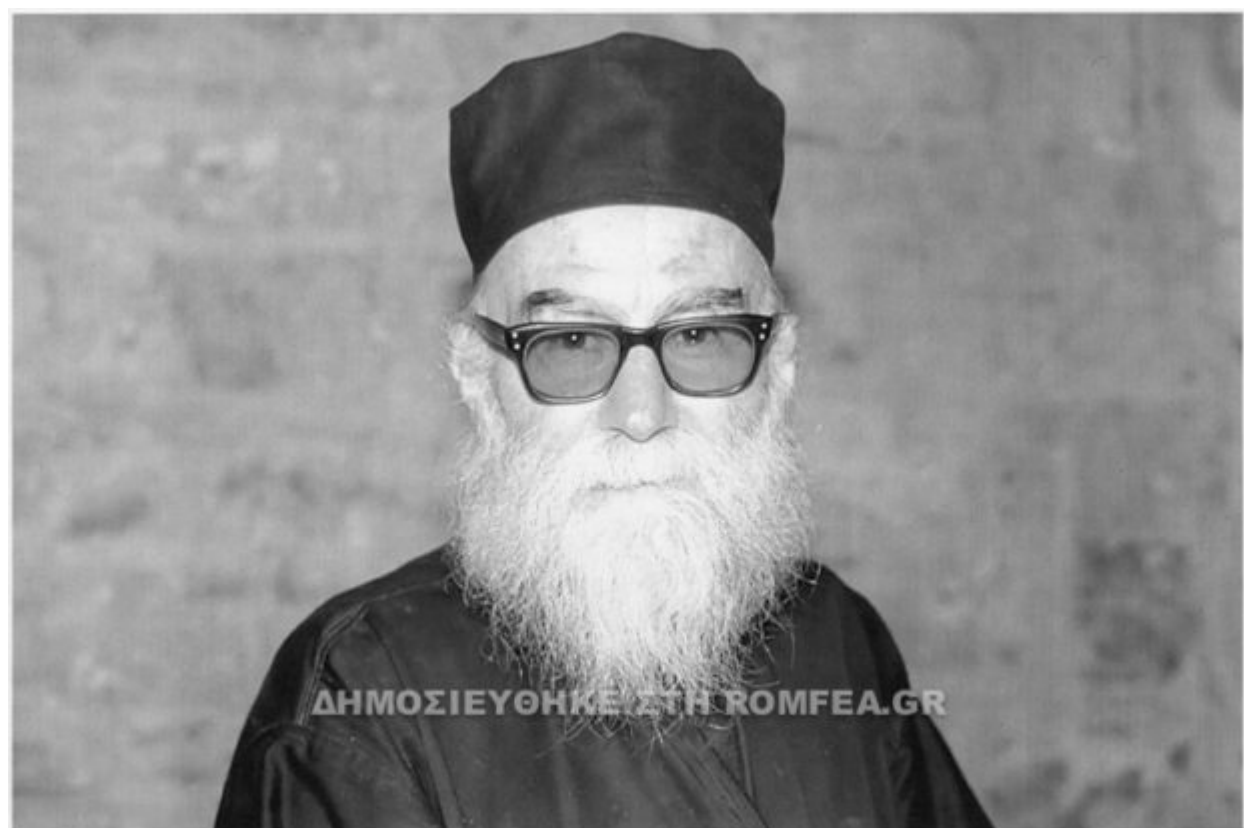

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΣΤΗ ROMFEE.GR

Πηγή: romfea.gr